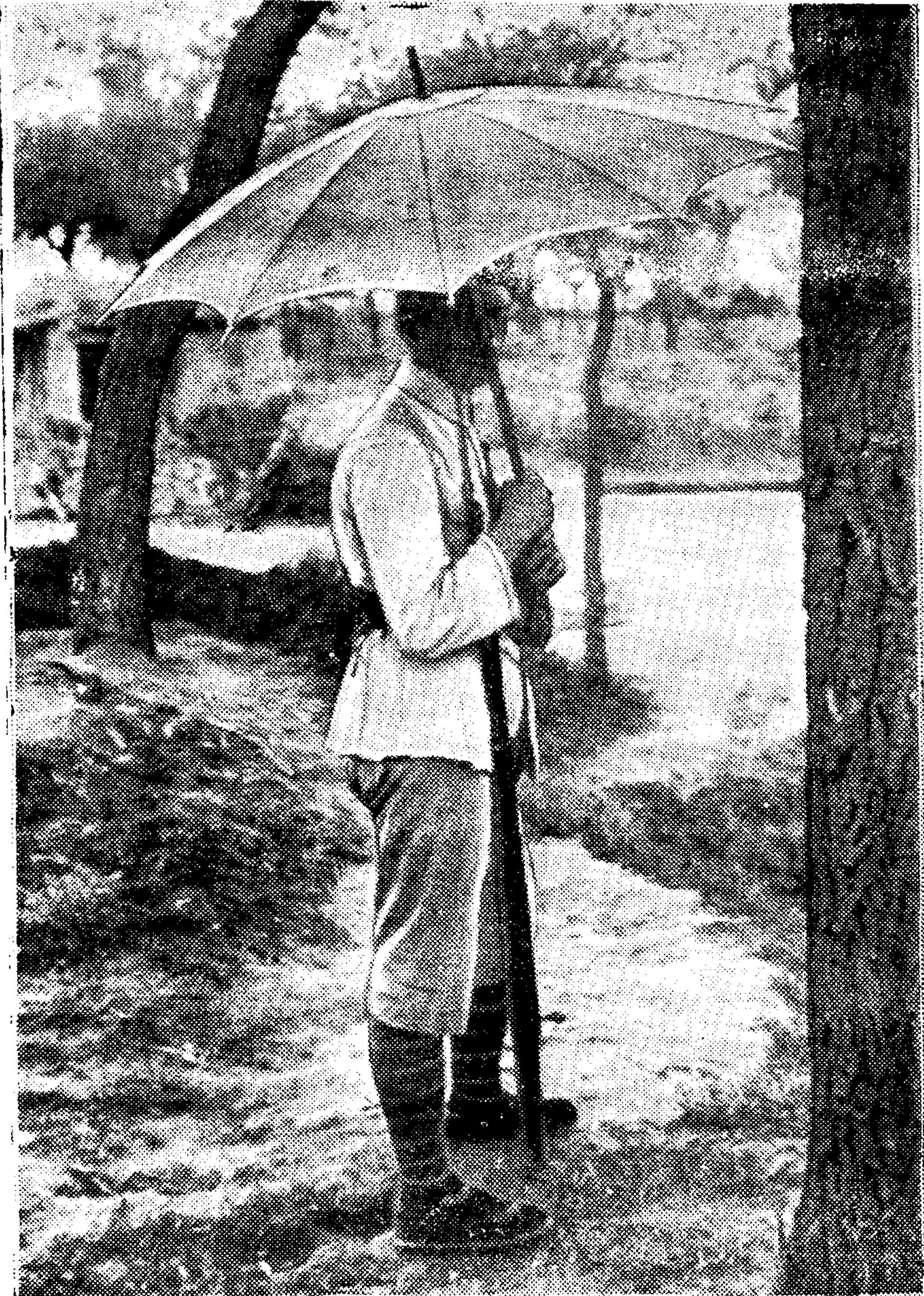
No. 2911 | Vrijdag 31 Dec. 1937 | 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

REGEN EN OORLOG. Men zegt, dat de Chinese soldaat banger is voor de regen dan voor de vijandelijke granaat. De Chinese soldaat, hierboven afgebeeld, op de grens te Shanghai met geweer en paraplu, bewijst duidelijk de waarheid van deze verklaring.

Zalig Nieuwjaar

Wat zouden het vele en zware fiolanten zijn, als de klaagtonen werden bijeengebracht, die anno 1937 zijn neergeschreven in bladen en tijdschriften, zijn uitgejammerd in vergaderingen en clubs, uitgezucht in families of in eenzame overdenking van particulieren. Er is haast algemeen geklaagd, maar hemelsbreed uiteenlopend waren de klachten in twee richtingen.

De grote Pius XI Paus van Rome heeft geklaagd en millioenen met hem, maar de verwachting der blijde hoop en daarmede de verduldigheid van nederige onderwerping ontnamen alle bitterheid aan de klacht. Grote zielen zijn in het lijden als hoge bergtoppen in de onweerswolken en zien het klare licht der blijde zon boven alles uit. Dit hebben Monsabré en Dr. Vögele en misschien nog anderen gezegd. Van die zijde kwam dit jaar dan ook, als altijd voorheen, de opwekking tot vertrouwen en cordaatheid, om met moed te arbeiden aan vernieuwing en opbouw van hetgeen gevallen is of gestoten uit het evenwicht. Het gaat om God en zijn rijk, om het heil der zielen en der volken. Leren de schokkende gebeurtenissen en de barbaarse gruwelen niet overduidelijk waarheen ene beschaving leidt zonder Christus. Dat nu nog opnieuw, voor de zoveelste maal, die waarheid moet worden gepredikt is wel een droevig bewijs hoe hardleers de wereld is; het feit is er en de prediking der liefde is er met grote geweldigheid. Als gij de zon wegrukt uit het universum treedt duisternis en verwarring in — meer dan verwarring, de wereld valt in een chaos terug. Als gij Christus uitstoot uit de maatschappij, Hem loochent die het Licht der wereld is, dan zinkt de maatschappij terug in de bajert van ellende, van dood en verderf, van zedelijk verderf bovenal.

Alle slag van mensen, die groot zijn in kennis, wetenschap, ondervinding, macht en aanzien, — zij komen bijeen en overwegen en overleggen, maanden achtereen en... wat is tot heden de vrucht van die arbeid? Roept niet iedereen en de gehele wereld om redding uit de nood?

De Redder is wel daar, maar zij verstaan Hem niet, willen meestal Hem niet begrijpen. Er is waarachtig geen behoefte aan nieuwe godsdienst, maar dringend is de vraag naar waarachtige godsdienstheid. Dit is het leven o, Vader, dat zij U kennen en die Gij gezonden hebt, Jesus Christus. Geen andere religie neen, tot het einde der tijden geen andere religie, maar gloeiende vernieuwing in de praktijk van de oude ware godsdienst! Alles vernieuwen in Christus, was het grootse levensplan, dat de onvergetelijke Pius X kort voor de uitbarsting van de wereldbrand voorstelde aan het nederzinkend Europa. O, hadde men zijn inzichten gewaardeerd, zijn vermaning gevolgd, algemeen! Maar het Pauselijk woord bleef voor zovelen een geroep in de wildernis. Laten wij nu ten minste allen zijn plan ten uitvoer leggen; laten wij nu de Christus-banier ontrollen en hoog opheffen boven de puinhopen van de verwonden wereld. Laat hoog uitzwaaien 't Christus-vaandel, de zekere bode van 'n betere tijd. En er is geen andere bode wij kunnen 't niet genoeg herhalen, er is geen andere bode, dan Hij die de godsdienst gaf, welke de belofte heeft voor die en voor het toekomstige leven.

Deze banier heeft Hij zelf op aarde ontvouwd en aangewezen als de enige standaard voor Zijn volk. In de arme kribbe begon Hij de leer des heils en eindigde die op het kruis van Calvarie; Hij wist dat Zijn zegen een volkomen overwinning was en Hij sprak in die zekerheid; vreest niet, kleine schaar, want het behaagde den Vader aan u het rijk te geven. Luc. 17. Strijdend onder die standaard hebben de Martelaren de leeuwen, de Kerkvaders de ketterijen, de Kruisridders de halve maan, Petrus' opvolgers de machten der heidenen getrotseerd.

Waarlijk, wij aanschouwen het; geheel de wereld kan het zien, — als zij het zien wil. En nog zovelen willen alles beproeven en alles aanvaarden, als het maar niet komt van die zijde. Voor deze allen is geen uitkomst hoegenaamd. Zoals Bossuet zegt: „Wat gij niet wilt toelaten in uw gedachten, dat is voor u alsof het niet bestaat." Dit niet-willen zou wraak roepen van de Hemel:

Toen de Messias verscheen lag daar te midden van het Heilige Land de stad Jerusalem in heel haar schone heerlijkheid, als een trotse bruid die wachtte hare bruidegom.

En de bruidegom kwam. — Maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen... zij hebben de duisternis van hun eigen inzicht gesteld boven Hem.

Het vonnis kwam, het jaar 70 kwam: „de Christenen verlieten de stad, de engelen de tempel". Israel hield op een volk te zijn.— Gelukkiger dan Israel zijn wij:

Verreweg het grootste gedeelte der mensheid, dat nog begrip heeft van orde en orde wil, heeft zich afgewend van het materialisme en heeft leren inzien hoe intellectualisme, kennis zonder gemoedsleven en godsdienst, geen waarborg biedt voor recht en orde. In korte tijd heeft het oude Christendom waardering hervonden bij ontelbare buitenstanders, die eens onverschillig of vijandig stonden tegenover die godsdienst. Het ware licht dringt krachtig en steeds dieper door in de nacht der dwaling. Nu letterlijk alles faalde wat de moderne cultuur heeft gebracht, nu ziet men uit naar een vaste grond, naar een waarborg van zekerheid en recht. En de wereld ziet zich geplaatst voor de rots des geloofs, voor de onveranderde lichtbaak door den Schepper en Vader der mensheid in de wereld geplaatst. Daarmee herleeft de Hoop.

In wanhoop huist de dood, zij maakt de armen slap. Moge verre van ons blijven de troosteloze klacht der wanhoop, de heilloze neiging tot wanhoop! Hoop doet leven en werken. — O koesteren wij in het nieuwe jaar de hoop, de christelijke hoop, waarvan de dichter zingt:

Betrouwbare Hoop,— o kostbare vrucht,
Die met uw geur en zoete lucht
Versterkt de zwakke zielen:

Wat bleef den mens in d'aardsen droom
Als van de twijgen van den boom
Uw zon'ge bloesems vielen?

Ging ooit uw licht en lieflijk spoor
Het menselijk geslacht te loor,
Waar zouden wij belanden?

Zo leid ons met uw helder licht
Ter vreugde van Gods aangezicht,
Ten zegen zijner handen.

H.

De Cur. R. K. Partij en de Katholieke Staatspartij.

We hebben op Curaçao thans onze katholieke partij met een flinke vertegenwoordiging in de komende Staten.

En wanneer men aandachtig het program leest van de Curaçaose R.K. Partij dan vindt men daarin herhaaldelijk de uitdrukking „Streven om bij de Nederlandse Wetgever te bereiken..."

Omdat de vele desiderata van onze katholieken niet in eigen gebied kunnen worden opgelost, maar deze afhankelijk zijn van de Wetgever in Nederland.

En daarom is een nauw contact nodig met de R.K. Staatspartij in Nederland.

Niet alleen Curaçao voelt dat, maar ook Indie.

Om dit contact te krijgen vertoeft momenteel in Nederland de heer P. A. Kerstens voorzitter van 't hoofd bestuur der Indische Katholieke Partij, lid van de Volksraad en van het college van gedelegeerden, teneinde met de leiding der R.K. Staatspartij besprekingen te voeren over een meer stelselmatige verzorging van de contacten op staatkundig gebied tussen de katholieken van Nederland en die in de gebiedsdelen overzee.

Met dat doel hebben besprekingen plaats gehad tussen de heer Kersten en het dagelijks bestuur der partij, waarbij tevens de vraag werd betrokken op welke wijze en met welke middelen meer en beter dan in het verleden het geval was, kan worden voorzien in voorlichting en documentatie onder de Nederlandse katholieken en in het bijzonder onder de leden der R.K. Staatspartij omtrent de actuele vraagstukken van koloniale staatkunde en omtrent de gemeenschappelijke belangen, welke bij samenwerking tussen Nederland en de Gebiedsdelen,, in de geest van welbewuste rijkseenheid" zijn betrokken.

De heer Kerstens heeft dienaangaande zijn inzichten ontvouwd en enkele concrete middelen aangewezen, welke tot dit gewichtige doel nuttig zouden kunnen worden aangewend. Hij wees daarbij op het grote nut van: Geregelde bezoeken van katholieke Kamerleden en politieke voormannen aan de gebiedsdelen, evenals van Indische leidende figuren aan het moederland, welke, blijkens de ervaring, het beste middel vormen om tot een behoorlijk, regelmatig onderhouden contact te geraken.

Vervolgens op het belang van: Wederzijdse schriftelijke en mondelinge voorlichting van de politieke leiders in Nederland en de gebiedsdelen en in verband daarmede op de onmisbaarheid van een behoorlijk toegeruste afdeling voor koloniale aangelegenheden, aan het partijbureau der R.K. Staatspartij te verbinden, welke als permanente centrale van wederzijdse voorlichting en documentatie zou kunnen werkzaam zijn; aan de regelmatige verzorging der hierbedoelde contacten; aan het verzamelen en bewerken van materiaal voor studie en documentatie op koloniaal-staatkundig gebied; aan een passende, mondelinge en schriftvoorlichting van de leden en organen der partij omtrent toestanden en verhoudingen in de gebiedsdelen alsook aan het onderhouden van contact met katholieken die daaruit naar het moederland zijn teruggekeerd, ten einde deze personen in te leiden in organisatie en werkzaamheid der R.K. Staatspartij, en hun wetenschap, ervaring en belangstelling betreffende koloniaal-staatkundige vraagstukken en verhoudingen tot nut te doen strekken van deze partij.

De heer Kerstens voegde daaraan toe, dat 't hoofdbestuur der I.K.P. sedert de jongste partijdag gereed is met de voorbereiding harerzijds, om het hierbedoelde contact te leggen en te onderhouden. Daartoe zal te Batavia een permanente documentatie-commissie in het leven worden geroepen, een instelling, waardoor zowel de I.K.P. als de politieke organisatie der inheemse katholieken (P.P. K.I.) de voor Nederland bestemde documentatie gemeenschappelijk zullen doen verzorgen.

Stichting Koloniale afdeling R.K. Partijbureau.

Van de zijde van het dagelijks bestuur werd niet alleen met deze denkbeelden gaarne instemming betuigd, doch kon tevens worden medegedeeld, dat de partijleiding haar plannen met betrekking tot de stichting ener Indische afdeling van het partijbureau, welke met de I.K.P. zo goed als met de Katholieke partij in West-Indië (Curaçao) in regelmatige verbinding zal treden en waaraan de hierboven bedoelde werkzaamheden kunnen worden toevertrouwd, in een zo ver gevorderd stadium gereed heeft, dat een officiele publicatie daarover in het maandblad der partij nog voor de terugreis van den heer Kerstens zal volgen.

Eveneens met betrekking tot het denkbeeld van meer geregelde bezoeken van katholieke Kamerleden en politieke voormannen aan de gebiedsdelen is bij de partijleiding in de latere jaren de overtuiging gerijpt, dat het scheppen van de gelegenheid tot een dergelijke persoonlijke oriëntatie zeker in overeenstemming is met de verantwoordelijke taak, welke de R.K. Staatspartij met het oog op de staatkundige belangen betreffende de gebiedsdelen overzee, tot de hare rekent. De omstandigheid, dat dit denkbeeld aan de partijleiding in de vorm van een verzoek nog eens werd aanbevolen, deed het dagelijks bestuur de uitzending ener delegatie naar Oost-Indië, welke tevens naar het Pinksteren-1938 te vieren 4e lustrum der I.K.P. zou kunnen worden afgevaardigd, opnieuw in ernstige overweging nemen en aan het partijbestuur voorleggen.

De heer Kerstens uitte tenslotte zijn voldoening over het feit, dat de leiding der R.K. Staatspartij geheel doordrongen blijkt van de grote betekenis van een behoorlijk en doeltreffend georganiseerd contact tussen de staatkundige organisaties der katholieken in het moederland en in de gebiedsdelen overzee en dat zij daaraan naar actuele eisen wil werkzaam zijn. De heer Kerstens beschouwde het als een aangename taak, bij zijn terugkomst in Indië daarover aan zijn hoofdbestuur te rapporteren.

In het laatst verschenen maandblad „De R.K. Staatspartij" wordt over de bovengenoemde stichting van een Indische afdeling van het R.K. Partijbureau („Indisch Documentatie Bureau") nog het volgende meegedeeld:

„Dat er aan de inderdaad sterk verbeterde materiele verzorging en uitrusting van ons partij-apparaat, geconcentreerd in ons Partijbureau, 't Dr. Schaepmanhuis, nog een zeer belangrijk onderdeel ontbrak, is wellicht niet van algemeen bekendheid, doch trok niettemin in de latere jaren bij herhaling de aandacht van verschillende toonaangevende personen en instanties. De grote en invloedrijke R.K. Staatspartij in Nederland miste in haar Algemeen Secretariaat en Partijbureau nog één gewichtige „dienst": een behoorlijk en doeltreffend georganiseerd contact tussen haar en de staatkundige organisaties van de katholieken in Oost- en West-Indië.

Weliswaar werd er onder het voorzitterschap van wijlen jhr. Ruijs de Beerenbrouck, direct na de roerganisatie der Partij in 1926, een zgn. Indische Commissie in het leven geroepen, die heeft beproefd een meer regelmatig contact te leggen met de politieke organisatie der Katholieke Europeanen (Indische Katholieke Partij) en die der inheemse Katholieke (Perkoempoelan Politiek Katholiek Indonesia) in Oost-Indië, doch de op zich zelf nuttige werkzaamheid dezer commissie bleek zonder een vast administratief steunpunt, tevens centrum van wederzijdse documentatie en voorlichting, niet tot de gewenste ontplooiig te kunnen komen.

Waar de ontwikkeling van dit contact tussen katholieken in het moederland en in de gebiedsdelen overzee dus practisch tot stilstand was gekomen, is het des te verheugender te kunnen mededelen, dat, dank zij de gewaardeerde medewerking en bemoeiingen van den afgetreden partijvoorzitter, mr. Goseling, onlangs de materiele en formele grondslag is gelegd voor een instelling, die in het kader van ons, door het „Dr. Schaepmanfonds" in het leven geroepen Partijbureau, nuttig zal kunnen werkzaam zijn aan de zo gewenste voorlichting en documentatie onder de Nederlandse katholieken omtrent vraagstukken van koloniale staatkunde en omtrent de taak, welke bij de bevordering van samenwerking tussen Nederland en de gebiedsdelen overzee, op de katholieken rust.

Donderdag 25 November j.l. is bij notariele acte in het leven geroepen een Stichting „Indische Documentatiebureau", welke is gevestigd te 's-Gravenhage ten kantore van het Algemeen Secretariaat en Partijbureau der R.K. Staatspartij, Mauritskade 26 te 's-Gravenhage. Deze stichting, die geheel onafhankelijk van de financiën der Partij en van die van het „Dr. Schaepmanfonds" over eigen geldmiddelen en revenuen beschikt, heeft in het tweede artikel harer statuten haar doel omschreven aldus:

„De Stichting heeft tot doel het voorzien in voorlichting en documentatie onder de Nederlandse Katholieken omtrent vraagstukken van koloniale staatkunde en omtrent de taak, welke bij de bevordering van samenwerking tussen Nederland en de gebiedsdelen overzee, op de Katholieken rust."

Van belang is de omschrijving van de wijze waarop deze nieuwe stichting zich heeft voorgesteld dit doel te bereiken, omdat daarmede tevens beknopt de werkzaamheden zijn aangeduid, welke de „Indische afdeling" van ons Partijbureau wachten.

De stichting wordt bestuurd door een college tenminste vijf bestuursleden, waaronder de voorzitter en de secretaris der R.K. Staatspartij, benevens de directeur van het Centraal Katholiek Koloniaal Bureau, gevestigd te 's-Gravenhage, omdat en zolang zij deze functie bekleden. Bovendien heeft in het bestuur der stichting zitting een lid van de fractie der partij in de Tweede kamer der Staten-Generaal, dat in die fractie meer in het bijzonder is belast met de behandeling en behartiging van Indische (koloniale aangelegenheden en uit die hoofde is aangewezen aan het doel der stichting mede werkzaam te zijn."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In het Oosten blijft de geweldige strijd voortduren tussen de twee grote rassen van Azië, Chinezen en Japanners. Reeds het gehele Noorden is in handen van Japan en het zal niet lang meer duren of ook de oude hoofdstad Kanton zal zijn ingenomen. Maar China is zo onmetelijk groot en er wonen zoveel mensen, dat we onmogelijk voorspellen kunnen hoe lang een guerilla wel zou kunnen duren. Want deze kan in zulk een onmetelijk land verschrikkelijk zijn: Japan immers is toch beperkt in zijn aantal bezettingstroepen.

Zo is dezer dagen weer midden in Shanghai in de Soochowkreek een Japanse colonne door Chinese bommen bestookt geworden. De Japanners hebben daarop in heel Shanghai de staat van beleg afgekondigd ook in de internationale concessie. We kunnen naar aanleiding van deze internationale concessie nog wel eens internationale moeilijkheden krijgen ook. Want Japan voelt er niet veel voor om deze vroegere Chinese concessies te laten bestaan nu Japan meester is van Shanghai. En toch blijven de mogendheden daarop staan. Zo heeft dezer dagen nog Amerika absoluut het standpunt gehandhaafd, dat Amerikanen aldaar niet door Japanse rechters mogen beoordeeld worden, maar alleen door Amerikanen.

Japan heeft weder voor de zoveelste maal gelegenheid aangeboden tot onderhandelingen ter beslechting van de strijd. Maar onderhandelingen met wie? Want de huidige regering, zo heeft Japan al gezegd, zal niet erkend worden. Dat is de enigste bedoeling van Japan; om territoriale veroveringen is het niet te doen. Maar ieder begrijpt wel dat die nieuwe regering door Japan zal gevormd worden en geheel onder Japanse invloed staan zal, gelijk thans Mansjoeko, hetgeen niet veel anders betekent als dat het nieuwe China een vazalstaat worden zal van Japan. En daar bedanken de Chinezen voor.

In Spanje is na de kerstdagen de strijd weer herleefd en vooral om de plaats Teruel, waarop de Barcelonatroepen het vooral gemunt hebben. We kunnen uit de talrijke tegenspraken echter nog niet tot de conclusie komen of de stad nu al veroverd is of niet. Wel blijkt dat de grootste gevechten geleverd worden om het seminarie.

Van een andere kant hebben de nationalisten nog eens weer Madrid gebombardeerd en Port Bou.

Van uit Roemenië is dezer dagen het bericht gekomen dat daar de huidige regering zijn ontslag genomen heeft en door een fascistische vervangen is.

De huidige regering is echter geen zuiver fascistische nog, maar ontstaan door een combinatie van de fascisten met de nationaal Christelijken. Deze laatste zijn de orthodoxen en we weten nog wel uit de vroegere geschiedenis van Jodenpogroms. Thans blijkt, dat deze orthodoxen daarin nog niets verbeterd zijn en thans ook de Joden uit Roemenië zullen uitdrijven en hierom zich met de fascisten hebben verenigd.

De Joden zullen dus hier wel weer geweldig vervolgd worden, maar in hoeverre verder de fascistische beginselen in het nieuwe Rijk zullen worden doorgevoerd moeten we afwachten.

Het is zolang geleden dat we van stakingen gehoord hebben in Frankrijk, maar thans is er weer een aan de gang en wel in de overheidsbedrijven.

Bonairiaanse Krabbels

Naar de „Atlas."

Zaterdagmiddag 18 December. Om half vijf schalt de baritonstem van de „Atlas" over de Playa en onderhorigheden. Daar moet ik naar toe. Nooit is het op Bonaire zó druk, dan wanneer de steamer de Bonairianen weer naar hun geliefd landje terugvoert om er de Kerstdagen en Nieuwjaar door te brengen. Ik neem mijn benen op en snel gezwind naar de plaats des heils. De „Baralt", onze gewone schuit, die te laat in Curaçao van La Vela de Coro terugkwam, is Zaterdagmiddag met zeventig passagiers rechtstreeks naar Boven gezwommen. Bonaire kreeg de grote „Atlas", die toch nog te klein was, want nog meer volk had de trip willen maken. Ha, daar ligt ie; de diverse laadmasten wijzen onder een hoek van precies 70 graden naar de schone, blauwe hemel.

Sodemakaatje, wat puilt die boot uit; geen wonder, meer dan twee honderd mensen met een onafzienbare schare pakjes, kistjes en tutti frutti zitten binnen de ijzeren wanden opgepakt.

Op de seawall staat een krans van netgeklede mensen, die familie komen afhalen of zich verlustigen in de uitermate drukke drukte.

Het zal nog wel een stukje van de dag duren eer de brigadier achter al de namen een kruisje heeft getekend.

Ontmoeting met de Fiscus.

Op het plein bij het kerkje en de gezaghebber staan meer dan vijf en twintig auto's, busjes en trucks te kijken. Ik zeg dit maar omdat 'n achterlijk individu op Curaçao nog onlangs aan 'n Bonairiaanse jonkman vroeg of er op ons eiland ook auto's waren. Op heel Bonaire zijn er ongeveer zeventig. Nou jij, achterlijk individu.

O herejeetje, daar heb ik te veel gezegd; ik zie de Fiscus meesmuilend op me afkomen en schamperen: „Zeventig, ik dacht dat Bonaire zo doodarm was." En hij doorboort me met zijn ijskoude blik...

Daar staan we nou met ons goed gedrag. „Maar Fiscus, U moet eens rondkijken naar de verschillende exemplaren. Daar, ja, dat is een nieuwe gestroomlijnde auto. Weet U wat dat is?" zo durf ik te schertsen.

„Ik heb horen zeggen, dat een gestroomlijnde auto een auto is, die met electrische stroom gaat." Nu dacht ik, dat Fiscus met deze enormiteit wel eens even minzaam zou grinneken; doch neen. Ik sorteerde geen effect; geen spat aanleg voor humor; komt meer voor.

„Ziet u die trucks? Geen erg mooie beestjes, hé? En beschouw die auto's eens wat meer van nabij. Kijk, sommige schamen zich bij het horen van die mooie naam. Nergens vind je zo'n collectie oudheden bij elkaar. Enkele kunnen passeren, maar er zijn mummies bij van het jaar blok; je weet wel, die dingetjes op hoge poten. Bij deze hangen er de spatborden als losse lappen bij; aan de doorzichtige kap en verroeste sport om geving even een oogje wagen; het andere daalt wel een ogenblikje door de zittingen heen; die sukkel kwispelt regelmatig met zijn uitlaatklep. Die, vraagt pensioen, is overspannen.

Deze wil graag naar het kerkhof; je kunt hem al horen aankomen voor je hem ziet opduikelen; en dan knort dat ding nog met een claxon ook. Totaal overbodig; waraom verkoopt de chauffeur die apendix niet. U ziet, meestal stokoude vehikels, die blijkens hun rammelen en jammeren steunen en kreunen op hun laatste benen rollen en om rust smeken; met ontstellend gemak worden hier ook auto's en busjes gedegradeerd tot trucks. Zeg Fiscus, een goedaardige vrouw wist me eens te vertellen, dat ze met een „rammelaar" heen en weer naar Rincon was geweest. Nu meende ik dat zulke dingen alleen in sprookjes gebeurden. Hoe zit dat?" Fiscus handhaaft zijn sfinx-gezicht. Nu word ik ook ernstig en vervolg met een beetje verheffing van stem: „Nu vraag ik U in gemoede, Fiscus, is het billijk dat al die „rammelaars" hier jaarlijks evenveel belasting betalen als de fijne luxe-auto's op C. en A. Op een enkele na worden ze allemaal voor dienst gebruikt. Sommige van die aftandse vierwielers kunnen nog niet voor *f* 80.— van de hand gedaan worden."

„Ja, het is waar" bromt de Fiscus, „voor dergelijke krengen is de helft zeker voldoende; ik wist niet... Maar ik laat hem niet uitpraten en sta al over het plein te schreeuwen: „Hé, boeren, burgers en buitenlui, ik bedoel chauffeurs, de belasting op de auto's wordt tot op de helft teruggebracht, hoera, leve de Fiscus..." „Nee, nee," gesticuleert de Fiscus heftig met een van angst verwrongen gezicht, „Nee, nee, dat bedoel ik niet; ik zeg niet dat het gebéúrt, volstrekt niet, nee, nee," ik zeg alleen dat het billijk zou zijn." „Gebeurt het niet?" snauwt een woeste automan, dan mee naar de waterkant." „Daar zullen we hem een zetje geven" smiespelen ze onder elkaar. Maar de stakkerd in nood maakt rare sprongen, krult zich tussen de vergramde chauffeurs door en poetst de plaat. Die zal ook wel ondervinden dat het pad des levens wel eens hobbelig en bobbelig is en er niet altijd rozengeur en maneschijn kan zijn. Zijn alleenheerschappij moet maar eens stoppen.

Daar zijn ze. Ik glij van de Fiscus af — onze politie zal hem wel schaduwen — en plant me zelf aan de seawall. Och arm, de „Atlas" is te lang voor onze steiger; hij kan de valreep niet neerlaten en nu daalt uit het gat van de tweede klas een plank met dwarslatjes neer; een kippeloop met een touw er langs als wankelende leuning. Maar er komen nog geen kippetjes opdagen. Ondertussen valt mijn oog op het Post- en Douanekantoor, dat een grote hap uit de bepleistering is kwijtgeraakt. Wat nu te zien is, lijkt wel mozaïek; vele zwarte en rooie steenvlakjes. Mijn fantasierijke buurman doet het denken aan een broek, waar 'n grote hap uit is en die nu 'n kleurige onderbroek laat zien. Als hij vertegenwoordiger van de Koningin was, zou hij onmiddellijk de broek van 's Lands Post- en Douanekantoor laten herstellen." En dan zou ik tegelijk de ziekelijke licht-blauwe-grijze kleur door een meer gezondere stevige kleur doen vervangen." „Prachtig" zeg ik, „ en dan staat er over vijftig jaar in de Amigoe: De Heer X.Y.Z. tijdelijk gezaghebber van Bonaire, heeft de mozaïekonderbroek van 's Lands Post- en Douanekantoor weer laten verdonkeremanen de ziekelijke kleur van hetzelve enz."

Hé, daar komen de passagiers aangedruppeld; ze tipplen de steiger af en boren zich door de veelkoppige menigte Een bescheiden dame opent de file, gevolgd door een kerel, die aan een touw een wit mormel geleidt, dat het midden houdt tussen een hond en een geit; gegichel en geschater klinken samen met het zacht geklater van het zeewater. Volgen heren met vier pakjes en builen, dames met vijf tot zeven stuks. Kijk daar is Soeur Eulalia, de nieuwe Superieur met een nieuwe zuster, Soeur Bernard, zoals we later vernamen. Dit is het nieuwe hoofd met acte Engels; dus de meisjes zullen voortaan behalve Spaans, ook Engels moeten leren. Bonaire vooruit.

Een ijsberende politie zorgt dat we de „warf" niet opbenen.

Ik houd de kippeloop maar in de gaten. Jongelui nemen het onderste stuk met grote sprongen en botsen soms tegen anderen op; voor dames op jaren en hoge hakje is 't 'n hele onderneming veilig aan wal te komen; een probeert het terugkrabbelend; een vrouw met baby krijgt onmiddellijk assitentie; een rechtschapen huisvader met een rose bolwangige, zoet lachende, grote pop in de arm, kan zijn onderdanen maar kwalijk bijhouden en zet voet en rug tegelijk aan wal. Ondertussen grommelt de windas maar door en zwiert telkens en telkens het vet vol bundels, dozen, kistjes, stoelen, stoelen en nog eens stoelen — actievekopluitrek je besluit — kasten, bacoventrossen, ledikanten en andere snuisterijen de steiger op. Tientallen handen grijpen er juichend naar, zoeken, trekken en plaatsen hun goederen op een veilig plekje. Een vrouw met twee kinderen zit bij de pakken neer en legt de handen in de schoot. Een oude dame bovenaan de kippeloop klemt haar tandeloze mond op elkaar.

Maar bij de eerste stap zinkt haar de moed in de schoenen en met een half huilebalkend gezicht smeekt ze om judanza. Twee kerels, een van boven en een van onder schieten te hulp en brengens 't mens dan aan lager wal; hoe meer de dame daalt, hoe meer haar gezicht opheldert; beneden is ze één en al lach; hé-hé-hé.

Fonsje, landspier- lantaarnopsteker, meen ik, met het onafscheidelijk, zwart lapje op zijn rechteroog, heeft zich neer gepoot tegenover de kippeloop en geniet onverholen. Nu en dan lacht hij dat zijn lever er van schudt, zijn tanden blinken en zijn lijf zich dubbel vouwt, terwijl een weldadig geknor zich doet horen.

Nieuwe aanvoer van oude bekenden. We shake hands. Kom je van Aruba of van Curaçao? De meesten zijn van Aruba. Al pratend wordt weer bevestigd wat ik al zo dikwijls, ook van andere mensen, gehoord heb, dat de Lago beter uitbetaalt dan de Isla; dat de kost op de schepen van de Panam beter is dan op de tankboten van de C.S.M., uitzonderingen daargelaten. Wij menen dat de kapiteins van de Islaboten graag Bonairiaans volk hebben; ik geloof dat ze over het algemeen eenvoudiger zijn dan de Curaçaoënaars; stelt men er prijs op ze te houden, dan zal er iets moeten veranderen. In de veertien dagen dat de lui hier verblijven worden die zaken ampel besproken en de conclusie ligt voor de hand. Van één jonge kerel hoorde ik de volgende dag al dat hij Curaçao met Aruba zou verwisselen.

Langer dan een uur dalen er engelen van de Jacobsladder, anderen stijgen op en komen weer; langer dan een uur laat de windas het net met passagiersgoed door de lucht zwaaien; de steiger ligt stikvol en de mensen trekken weg, te voet of gepakt in busjes en trucks, die de records in aantal passagiers trachten te verbeteren. Toch zijn er nog reizigers, die hun spullen niet hebben kunnen krijgen; mogelijk is er nog iets te Curaçao achter gebleven.

Van nacht om twaalf uur zal de „Atlas" weer het ruime sop kiezen. Als er op 2 Januari weer uitvaart is, mag hij gerust weerom komen, want onze zeilers zullen de massa's, die dan het zeegat uit willen, wel niet kunnen verzetten. Ajo.

Naar de Welpen-installatie.

Mijn vriend en ik, zei de gek, zijn hier en daar een Zalig Kerstmis gaan wensen en wandelen nu samen over de Savaanweg naar de Rode Wigwam. Voor de Bonairianen, die deze weg niet kennen, — de naam wordt zelden gebruikt — zij gezegd, dat hij loopt van de steiger naar het Julianaplein.

Het staat natuurlijk vrij de weg omgekeerd van het Julianaplein naar de „warf" te laten snellen.

Links en rechts verspreiden zich malse weidevelden uit, waarin wel geen koeien, zelfs geen geiten, maar tenminste toch ezels een paradijs vinden. Tjonge, tjonge, dat is wat anders dan de woestijn met zandstuivingen. Eet je rammelende karkassen maar rolrond, je zult nog lang genoeg moeten vasten voor je weer een jaar dichter bij je dood bent.

Ziet gij daar dat zilver blinken, tussen gindse bomerij? Het zijn de waterplassen, die hun grenzen uitstrekken tot aan Tera Cora; hier is de vergaarbak van de Playa en Sabana. In de laatste dagen, kwamen veel regenvlagen, ons plagen. Een wind steekt op, jalouzieën kleppen dicht, de regen klettert neer, dan jubelt de zon weer over de oude aarde. Tien minuten later herhaling van hetzelfde spelletje. Met dat al hebben we, alleen in December, ongeveer 160 m.m. hemelwater gekregen en mogen we dus niet te veel klagen over de regenvlagen. De slechte grond van Bonaire heeft er niet gauw genoeg van.

We kuieren verder, de spichtige rij vanhuizen voorbij en landen bij het Juli-naplein. Meer dan een half jaar geleden hebben een koppel kwajongens de a losgepeuterd en nog steeds is het niet hersteld.

„Als ik gezaghebber was" declameerde Kras, „dan zou mijn eerste werk zijn die a weer aan te brengen; wat moeten hier die agaven er toch wel van denken?" „Je hebt gelijk, Kras, ik zou ook willen dat je voor een halve dag het heft in handen had, dan zou er zeker een ergernis minder op de wereld zijn. Maar ik daar eens." Een vuile, vette zeug met een klein dozijn kleine biggetjes heeft zich aan de voet van de artistieke lichtpaal, vlak voor de deftige pastorie neer gevlijd. Kras schiet regelrecht in een Franse colère en begint weer: „Als ik gezaghebber was, dan zouden de zeugen..." „Hier niet komen meugen" vulde ik aan. „Jij zou dat beest zeker verbeurd verklaren en inzouten?" Maar zijn betrokken gezicht is al opgeklaard als hij de kleine, dartelende, spartelende, trippelende, hippelende hummeltjes hun spel ziet spelen.

„Kras, weet je waar we hier zijn?" Een gezicht vol vreugdetraantjes: „Wel, we zijn hier bij de welpen" „Soda-whiskey, da's waar ook; zeg, willen we de Pastoor eens vragen of we misschien hier moeten zijn? Hij houdt ook van een lolletje. Chayadi, Chayadi" — dat is de kostertuinman-timmerman- van de Pastoor — „Is de Pastoor thuis?" „Nee, Mijnheer. de Pastoor is naar de Welpen." „Wij ook" lacht Kras zachtjes. Opeens wordt onze aandacht gevraagd voor een busje eivol met lallende kerels. „Zeg, Kras, wat zou je dáár mee aanvangen als je gezaghebber was?" Maar het busje is tot staan gekomen en een smoordronken jonkman wordt uitgelaten en voort gesleept. Maar moeder de huisvrouw tippelt naar buiten, begint met hoge stem te verklaren dat het schand is en wil de dronken lap te lijf te gaan. Maar de kerel schiet recht en rent zo fris als een hoentje er van door. Er is lang en onbedaarlijk gelachen met die fopperij.

We laten de pastorie links liggen en gaan Skemp even groeten. Onmiddellijk wordt het kreng spinnijdig en bast dat hij er hees van wordt. Snel benen we het volgende huis voorbij, want op een afstands gramofoontje wordt voor de drie en tachtigste keer een Spaanse zangplaat afgejengeld.

We zijn er.

Als we bij de Rode Wigwam aanlanden is de Pastoor al klaar met het inzegenen van het huis en de insignes. Daar vliegen de nieuwe Welpen naar buiten tot bij de grot. Verdorie, wat staan die pakjes toch fleurig: zwarte kousen met een groen strikje, een kakie broek en groen buisje met wijnrode das en geelgestreepte, groene pet. In de stand! Mijnheer Pastoor begint de inzegening van de Lourdesgrot. Een schare van mensen, zo groot als men op Bonaire maar zelden bij elkaar ziet, volgt de plechtigheid. Hans kuiert op het erf rond met een air of hij alleen er de baas van is, snuffelt een welpje over de rug en gaat weer zijn weegs.

Mijnheer Gerharts loopt rond, staat en knielt, zoekende naar prooi voor het allesverslindend, gevoelig lint van zijn filmtoestel. Een grijsaard, die beet genomen wordt, begint er waarachtig nog coquet van te lachen.

De installatie zal beginnen. Eerst de nieuwe hopman en akela. Jongens, van jullie vooral zal het afhangen of de padvinderij goed, marcheert. Doe je best God doet de rest.

Dan volgen de Welpen; eerst worden ze afgetuigd; das en pet moeten ze afgeven. Parmantig zeggen ze hun beloften op dat ze de oude wolf trouw zullen volgen en elke dag een goede daad doen; ze menen het oprecht, de baasjes. Das aan, pet op, een poot van de oude wolf en de zegen van de aalmoezenier. Telkens een saluut door twee vingers in de vorm van een V aan hun bolletje te brengen; het gaat gesmeerd; de Pastoor drukt hun op het hart dat ze flinke, degelijke boys moeten worden, die altijd, ook in moeilijke omstandigheden, hun plicht moeten doen. Uw ja zij ja, uw neen neen, al lachen er ook anderen mee. Ja, ja, vriendjes, dat is een kluif, waar je heel je leven aan zult kunnen knabbelen. Ook de Oubaas houdt een mooie, lange speech en schetst wat er in hem om ging toen hij zeven jaren geleden ook werd opgenomen in de grote broederschap der padvinders, die nu al twee en een half millioen leden telt. Met een pittige aansporing om de belofte, zo juist voor het beeld van de H. Maagd publiek afgelegd, trouw te onderhouden, wordt gesloten. Hup, daar schieten de groenhemden al de raadrots op, rond hun akela. Ze hurkeer neer en janken, zo hard hun jonge wolvenlongen het maar toelaten: „Akela, wij doen ons best!!" Een wolfje gaat op zijn achterste poten staan en: „Djip, djip, djip, djip!!" De andere beestjes veren eveneens op en in koor klinkt het gejank: „Wij, dop, dop, dop, dop!!" Afgelopen? Nee nog niet. Welpen en aspirant-verkenners scharen zich in slagorde en de voornaamste otter gaat de vlag strijken. Saluut! Klaar is Keesje en onmiddellijk blaast hij de aftocht.

De padvinderij heeft op Bonaire wortel geschoten; laten we hopen tot het einde van de wereld. Goed spoor.

Tweede Kerstdag.

Van morgen zijn al onze Welpen en Verkenners in hun keurig nieuw pakje te Communie geweest; de ziel van alle beschaving is de beschaving van de ziel; wat zich in het binnenste van de mens afspeelt heeft groter waarde dan al het uiterlijke, al is het nog zo fijn.

Na de H. Mis is het rendez-vous in het troephuis. Ieder een kopje koffie met een grote lepel bruine suiker en een „mancaron". Gezellig gebabbel wordt gewisseld met een vrolijk liedje. Ingerukt, mars! Alle broekjes komen in beweging en nu gaan ze een reclame-wandeling maken naar Noord-Saliña. „Zorg om zes uur in het troephuis te zijn voor de grote plechtigheid van vanavond onder het Lof", krijgen ze mee, voor ze huiswaarts keren. En ze hebben woord gehouden.

Om zes uur 's avonds waait een wilde wind over de wijde wereld en het saust van je welste. „Ik geloof niet, dat O.L. Heer wil dat het installatie is," denk ik al. Gelukkig heb ik het mis.

Om zeven uur trekken de Welpen Padvinders onder veel belangstelling de kerk binnen. Een wolvenkop met vervaarlijke muil troont boven op een stok; ook Sint Franciscus met de wolf, het katholieke embleem, verheft zich boven de voortrukkende troep. Hé, wat een grote, prachtige vlag; in het midden een rood kruis met gele lelie en rondom, in sierlijke vormen, de nationale kleuren: de Sint Bernardusgroepvlag.

Na het rozenhoedje en enkele lofzangen, die hier altijd uitmunten door hun keurige, beschaafde afwerking, stapt de eerste verkenner naar het altaar en belooft met klare stem zijn eer ongerept te zullen hooghouden. Met de hand op de vlag legt hij zijn padvindersbelofte af: Ik beloof met Gods genade, ernstig te zullen trachten: mijn plicht te doen tegenover God, de Kerk en mijn Vaderland; iedereen te helpen waar ik kan en de padvinderswet te gehoorzamen.

Hartelijk drukt de Hopman de nieuwe verkenner de hand en verklaart hem opgenomen in de grote broederschap, waarop de aalmoezenier zijn zegen geeft. Kort en flink groet de hele groep de nieuwe jonge ridder. Het is een indrukwekkende plechtigheid, die de aalmoezenier inspireert tot een vurige toespraak. Wat men nooit had kunnen denken, is nu gebeurd. Dank wordt gebracht aan de Oubaas, de Heer van Geffen, want aan hem is het vooral te danken dat met dat mooie jeugdwerk begonnen is.

Met enthousiasme zongen de knapen het forse lied: Christus, wij willen uw zegen bevechten, Sla ons tot ridders, fier in de strijd...

Hoe heerlijk schoon dat gebed tot Christus-Koning met het telkens herhaalde: Wij verkenners beloven U trouw. Het opgewekte Marialiedje huppelde de jonge kelen uit. Jongens, proficiat, wordt als trouwe, dappere, fiere ridderknapen, waar wij trots op kunnen zijn; zorg dat de parochie trots op jullie kan blijven. Goed spoor.

Kris en Kras.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.45 uur vroegmis
7 uur kindermis
8.15 uur hoogmis
's avonds om 7 uur lof
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

BUITENLAND

KERKVERVOLGING IN HET DERDE RIJK.

Wordt het Herderlijk Schrijven van Fulda niet voorgelezen?

Stilte, die aan de storm voorafgaat.

Onder het opschrift „Rond de positie der Katholieke Kerk in Duitsland" schrijft de „Basler Nachrichten", een liberaal-conservatief Zwitsers blad, dat gewoonlijk zeer goed over de Kerkelijke toestanden in het Derde Rijk is georiënteerd, o.m. het volgende:

„Onder de Duitse katholieke bisschoppen heeft thans de mening post gevat, dat er, na de zware slagen, die in het voorjaar en ook deze zomer aan het Katholicisme zijn toegebracht, thans voor de Kerk een pauze is ingetreden.

Men vermoedt, dat deze onderbreking haar oorzaak vindt in het feit, dat het Nationaal Socialisme op het ogenblik alle beschikbare krachten wil vrij hebben tegen de Protestantse Kerk, om deze en vooral de domine's der Belijdeniskerk te verpletteren. Men is er in de kringen der Duitse bisschoppen zich duidelijk van bewust, dat na het vernietigen der Belijdeniskerk — wat God moge verhoeden— het gehele machtsapparaat weer tegen de Katholieke Kerk zal worden gericht. Betreffende deze pauze in de strijd bestaat nog een andere lezing, die onlangs door een der deelnemers aan de Bisschopsconferentie van Fulda in Aug. van dit jaar voor authentiek werd verklaard.

Volgens deze uitlating zou Rijksminister Kerrel aan de Bisschoppen, die in Fulda ter vergadering bijeen waren, bij monde van een afgezant hebben laten weten, dat hij de strijd tegen de Katholieke Kerk zou laten rusten, wanneer de Bisschoppen afstand zouden willen doen van de publicatie van het Herderlijk Schrijven, dat in Fulda werd samengesteld.

Inderdaad hebben de bisschoppen tot op heden dit herderlijk schrijven in geen enkel diocees laten voorlezen. Verder wordt nog gemeld, dat de boodschap van Minister Kerrl door de meesten der aanwezige bisschoppen niet ernstig werd opgevat in verband met de verschillende gevallen waarin reeds eerder van die zijde woordbreuk werd gepleegd, doch dat men den minister ook niet openlijk voor het hoofd wilde stoten.

Zo is dus het vraagstuk van het voorlezen van het herderlijk schrijven van Fulda altijd nog hangende. Wanneer men de zaak goed beziet, dan gaat het bij de pauze in de strijd tegen de katholieken om een van die geliefkoosde tactische middelen, waaraan de Duitse kerkstrijd zo rijk is. Kerrl is zich volkomen bewust, dat de strijd niet tegelijkertijd op twee fronten gevoerd kan worden en dat hij niet beide kerken tegelijk in de reeds gereed liggende haven van een Duits Nationale Kerk zal kunnen binnenloodsen. Voor de leiders van de strijd tegen de Kerk is er ook zeer veel aan gelegen, dat de gelovige Protestanten en gelovige Katholieken elkaar niet vonden in een gemeenschappelijk afweerfront. Vandaar dat op het gebied der verschillende kerken een geheel verschillende wijze van behandeling wordt toegepast. Het ware te wensen — zo besluit de Basler Nachrichten, dat de tactiek van minister Kerrl doorschouwd werd en dat door alle christelijke gezindten een eenheidsfront gevormd werd. Deze taak is de eerste en meest gebiedende eis van een vernuftige kerkelijke tactiek. Het reeds eeuwenlang gescheiden opmarcheren der verschillende christelijke belijdenissen moet thans voor een eensgezinde partij plaats maken."

TROTSKY, REISS-DE-DODER, EN DE COMMUNISTISCHE GANGSTER.

De moord op Ignaz Reiss, door de Kommunisten, is, gelijk formeel vastgesteld werd, niets anders dan de uitvoering geweest van de veroordeling te Moskou van een afvallige. Trotsky ziet hierin eens te meer een gelegenheid tegen Stalin te keer te gaan, wien hij eenzelfde einde voorspelt.

Het laatste nummer van het „Bulletin d'Opposition" wordt bijna geheel gewijd aan deze moord, en behelst de levensbeschrijving van Reiss, een Poolse Jood. Uit dit document leren we dat de vermoorde bolsjewist gedurende meer dan 15 jaar hetzelfde werk verrichtte als zijn beulen... en dat hij in dit „beroep" zijn sporen verdiende.

„Op bevel van Moskou", verklaart zijn biograaf, „werkte hij in Polen, in de Roer en te Wenen, en werd tenslotte, van af 1927, een der voornaamste agenten der Sovjets voor Centraal Europa. Om zijn „kennis" te vermeerderen ging hij terug naar Moskou in 1929, en werd daar aan de Gepeoe gehecht.

Volledig op de hoogte van spionnagekunst, van documenten-vervalsing en van doden, keerde Reiss, met bijzondere opdracht, weer naar Europa terug, waar hij ongehinderd zijn werkzaamheden voortzette tot Juli 1937.

De biograaf haalt geen bijzonderheden aan uit dit tijdstip, maar men kan zich wel voorstellen dat Reiss de hand had in de meeste „zaakjes" door de bolsjewisten in Europa en Noord-Afrika op touw gezet.

Overal waar revolutionnaire gisting heerst, in Centraal-Europa, Spanje en Afrika, wordt zijn aanwezigheid opgemerkt, en het is zeker dat hij daar niet werkeloos toeziet.

„Hij bekleedde een zeer aanzienlijk betrekking", voegt de biograaf er aan toe. Deze betrekking gaf hem zeker de meeste voldoening, tot het ogenblik waarop de beulen van de Gepeoe, op bevel van Stalin, tijdelijk het uit de wegruimen van tegenstanders moest staken, om zich bezig te houden met de vrienden van gisteren.

Zolang men in U.S.S.R. de vroegere bolsjewistische leiders fusilleerde, zette Reiss zijn werk kalm voort, maar toen Stalin zich begon te bemoeien met de kameraden die in het buitenland „werkten" onderging hij plotseling een „gewetenscrisis." Ziende dat de voornaamste agenten van de Gepeoe in de vreemde (Goldstein, Vorobioff, Yanovitch, Niklaïeff) naar Moskou teruggeroepen werden om daar voor goed te „verdwijnen", begreep Reiss dat ook eenmaal hij aan de beurt zou komen. Daarom sloot hij zich bij de Trotskysten, die hij tot nogtoe meedogenloos vervolgde, aan.

Als voorwaarde tot verzoening vroegen deze een „berouwvolle" brief, naar bolsjewistisch model.

Hij is rechtstreeks tot Stalin gericht, en de schrijver, na al zijn verdiensten te hebben opgesomd, protesteert tegen de terechtstelling der kommunisten, en dreigt Stalin met de veroordeling van de geschiedenis, die hem ten deel zal vallen.

Verder deelt hij mede dat hij teruggekeerd tot de leer van Lenin, en de IVde Internationale bijtreedt. Als toegift verklaart hij, dat hij de order van de „Rode Vaan" ontvangen voor „bijzondere diensten" niet meer wil dragen, nu deze door „de beulen van het proletariaat" gedragen wordt.

Reiss maakte, ondanks zijn uitgebreide ondervinding, een grote, onvergeeflijke fout, die hem noodlottig zijn zou. In plaats van het systeem aan te vallen, of zijn vroegere kameraden, beledigde hij openlijk Stalin; er werd derhalve bevel gegeven, kost wat kost, zijn hoofd te hebben. De Gepeoe opende een onbegrensd krediet en liet hem opsporen door de beste moordenaars. Het „familiedrama" dat zich in de buurt van Lausanne afspeelde, is een voorwendsel voor Trotsky om in zijn „Bulletin" uit te roepen „dat men het rad der geschiedenis niet kan tegenhouden met revolverschoten".

Hij vergeet echter dat hij zijn leven lang niets anders gedaan heeft, want hij heeft stellig evenveel moorden op zijn geweten als zijn broeder-vijand Stalin, en houdt er dezelfde gangster-methoden op na.

Maar ja... de ketel verwijt de pot dat hij zwart ziet...

GEVAARLIJKE VECHTPARTIJ. In het district Bangweolo van Noord-Rhodesia is het luipaard de publieke vijand en de inboorlingen maken er energieke jacht op.
Daar hun wapenen zeer primitief zijn is het geen gemakkelijke zaak en het vechten is niet bloedloos, zelfs als ten laatste het luipaard in het zand moet bijten, zoals het hierboven aangegeven is.

NEDERLAND.

VERKEERSONGELUKKEN IN HET KONINKLIJK HUIS.

Aanrijdingen en een spoorwegongeluk.

De „Prov. Overijsselse en Zwolse Courant" heeft een artikel over de verkeersongelukken, welke leden van het Huis van Oranje in de loop der jaren troffen.

Het ongeluk, dat onlangs Prins Bernhard overkwam riep in onze herinnering, schrijft het blad, andere verkeersongelukken terug, die de leden van het Huis van Oranje zijn overkomen.

In het begin van dit jaar, was het 50 jaren geleden dat Antoon Kabelaar, de koetsier van dr. Strien, die op 18 Februari 1887 in de Zeestraat te Den Haag hollende paarden greep van het rijtuig, waarin Emma met haar toen 6-jarige dochter, onze tegenwoordige Koningin, gezeten was.

Reeds eerder in de geschiedenis worden verkeerongelukken gemeld, waarvan Oranje de slachtoffers werden. Zo zakte, toen prins Johan Maurits van Nassau (1604—1679) op reis was naar Leeuwarden, te Franeker de brug ineen, waardoor de prins enige tijd in groot gevaar verkeerde. Ernstiger was het ongeluk, dat den koning Stadhouder Willem III trof, toen op 4 Maart 1702 zijn paard struikelde en zijn berijder een zo ernstige val deed, dat hij aan de gevolgen overleed.

Ook Johan Willem Friso kwam door een ongeluk om het leven toen hij bij het oversteken van het Hollands Diep op 14 Juli 1711 door de storm werd overvallen en verdronk. Enige weken later werd zijn eerste kind geboren, de latere Willem IV.

Wij hebben deze gebeurtenissen even in de gedachte teruggeroepen, doch willen iets nader ingaan op enige ongelukken, welke leden van het Koninklijk gezin troffen, gelukkig zonder ernstige gevolgen.

De aanrijding in de residentie.

In de eerste jaren van het huwelijk van onze Koningin was de kleine open wagen van Prins Hendrik geen onbekende verschijning in de straten van de residentie. Het vierwielige rijtuigje werd vaak gebruikt, nu eens met vier dan weer met twee schimmels bespannen. Deze schimmels, 8 in getal, waren uit de eigen stoeterij van den Prins en dwongen algemene bewondering af.

Zo reed op de 4de Maart 1908 het Koninklijk echtpaar uit. Het was een mooie lentemorgen en de Prins mende zelf. Toen hij uit de Oranjestraat de Parkstraat in wilde draaien naderde van de linkerkant tram no. 107 van lijn 8. Blijkbaar had de Prins de tram niet gezien noch gehoord, en op een gegeven ogenblik was een botsing onvermijdelijk. Het rijtuig dreigde te worden ingeklemd tussen een trampaal en de wagen van lijn 8. De paarden begonnen te steigeren, maar de Prins verloor zijn tegenwoordigheid van geest niet en trok de paarden door een forse ruk opzij. De lakeien sprongen van het wagentje en trachtten het span tot rust te brengen.

Maar ook de wagenbestuurder Reder greep in. „Een botsing was onvermijdelijk", zo zeide hij later, maar toch is mede door zijn optreden erger voorkomen. Hij bracht de zandstrooier in beweging, gebruikte de electrische rem en gaf tegenstroom, waardoor de wagen achteruit liep. Wel braken de twee achterste wielen van het Koninklijk rijtuig en werd het lichte wagentje ook overigens beschadigd, maar toch konden de Koningin en de Prins de wagen ongedeerd verlaten. Hoe hevig de botsing echter was geweest, bleek wel uit het gat, dat in de trampaal was geslagen. De bestuurder Reder werd voor zijn kranig optreden met een onderscheiding beloond.

Bij de doop van Prinses Juliana.

Een ander ongeluk, dat gelukkig nog al goed afliep, gebeurde bij de doop van Prinses Juliana op 5 Juli 1909.

De grootmeesteres baroness Groenix van Zoelen geboren van de Poll was met de Koninklijke dopeling in de Gouden Koets gezeten. Daarop volgden enige galarijtuigen. Door het enthousiaste gejuich was reeds op het Plein 1813 het span van het tweede rijtuig enigszins schichtig geworden, doch de koetsier wist het nog wel in zijn macht te houden. Maar toen bij de Willemskerk de Koningin-Moeder uit de eerste berliner was gestapt en dat van het Koninklijk echtpaar voorreed, konden de hiervoor gespannen paarden niet direct tot stilstand gebracht worden, met het gevolg, dat het linkervoorwiel het rechterachterwiel van het rijtuig van de Koningin-Moeder greep. De berliner, die toch al licht veert doordat hij geheel in de riemen hangt, begon toen bedenkelijk naar één kant over te hellen, doch verder kwam het gelukkig niet. De prins verliet onmiddellijk het rijtuig en met behulp van lakeien deed Hij de Koningin uitstappen. Het pubiek, dat geheel die gebeuren vol angst had waargenomen, hief, toen de Koningin en de Prins zich in de kerk begaven, een luid gejuich aan, dat met een dankbaar gebaar werd beantwoord.

De Koningin bij een spoorwegongeluk.

In Juni 1917 ontsnapte de Koningin bij een spoorwegongeluk aan groot gevaar. Toen H.M. terugkeerde van een inspectietocht langs de gemobiliseerde troepen in Noord-Brabant, begon de sneltrein 's-Hertogenbosch—Utrecht, waar het Koninklijk rijtuig ingehaakt was, tussen Schalkwijk en Houten bedenkelijk te slingeren. Even daarna klonk luid gekraak, ruiten sprongen, de reizigers werden door elkaar geslingerd en de trein stond stil. Het beek, dat de middelste wagens ontspoord waren. Ook die van H.M. stond met de vier voorste wielen van de rails. De Koningin verliet direct de trein en liet de verbandkist uit Haar rijtuig halen. Ze was gelukkig zonder enig letsel en zag er kalm uit. Een buitenlander bood Haar een glas water aan, maar Ze sloeg dit af en zei dat de gewonden eerst geholpen moesten worden. Zelf heeft H.M. toen, ondanks de regen, de ongeveer 20 slachtoffers geholpen en Zij nam niet eerder plaats in de inmiddels gearriveerde extra-trein, voordat ze wist, dat allen goed verzorgd waren. Toen eerst werd in een gewone 1ste klas coupé, een bijzonderheid in die tijd, de reis voortgezet.

Sedert 20 jaar bleven de leden van ons Koninklijk Huis vrij van ongelukken bij het verkeer. Nu is het voor het eerst een van hen gewond, in het ziekenhuis opgenomen.

Zijn Gemalin en haar Moeder houden in hetzelfde huis trouw de wacht bij de patiënt. Daarbuiten staat als het ware het gehele volk en wacht op gunstige berichten, die elkaar gelukkig telkens opvolgen.

Moge er spoedig weer vreugde zijn in ons Koninklijk Huis en in ons volk over het algeheel herstel van onzen Prins.

CURACAO.

CURAÇAO IN DE 2e KAMER.

In de memorie van antwoord op het voorl. Verslag der Tweede Kamer lezen we in zake ons gebiedsdeel:

De leden, die blijk gaven van hunne mening, dat Curaçao tengevolge van de vervanging van de koloniale raad door de Staten niet een werkelijk vertegenwoordigend lichaam zou gekregen hebben, omdat slechts een deel van de leden van dat college door de kiezers zal worden gekozen, voert de minister tegemoet, dat de omzetting van een geheel door benoemde leden gevormd college in een voor twee derden uit gekozen leden bestaand lichaam, toch stellig een grote stap vooruit betekent, vooral wanneer men daarbij bedenkt dat in naburige Britse koloniën, gelijk Jamaica, Trinidad en Brits-Guyana de verhouding van de aantallen der gekozenen tot die der benoemde leden in de daar reeds zeer lang bestaande wetgeverde raden, belangrijk minder gunstig is.

Wat het beperkte kiesrecht betreft, waardoor naar het oordeel van de leden, hier aan het woord, de overgrote meerderheid van de bevolking van invloed op het bestuur verstoken zou blijven, merkt de minister op, dat bij de vaststelling van het eerste kiesreglement rekening viel te houden met de omstandigheid, dat voor het overgrootste deel der Curaçaose bevolking de uitoefening van politieke rechten nog iets geheel nieuw was. Aangezien de vaststelling van het kiesreglement ingevolge de Curaçaose staatsregeling tot de bevoegdheid van den landsverordeningswetgever behoort en slechts voor de eerste maal bij algemene maatregel van bestuur plaats vond, kunnen de met de eerste regeling van het kiesrecht verkregen ervaringen te alle tijde aan de tot standkoming van verbeteringen en zo mogelijk verruimingen bij landsverordening dienstbaar worden gemaakt.

Overwogen wordt de instelling in Curaçao van een orgaan in het belang van economisch-technologische onderzoekingen, welke zouden kunnen leiden tot versterking van de economische basis van dat gebiedsdeel.

De minister heeft er geen bezwaar tegen met den landvoogd in overleg te treden omtrent de mogelijkheid tot invoering van leerplicht in dit gebiedsdeel.

Voor wat betreft de noodzakelijk geoordeelde versterking van het detachement mariniers in Curaçao wordt aangetekend, dat na de in 1929 plaats gehad hebbende overval, de machtsmiddelen aldaar zijn georganiseerd.

Het vertrek uit de Curaçaose wateren van Hr. Ms. flottieljevaartuig „Johan Maurits van Nassau", dat een landingsdivisie van 40 mariniers aan boord had, maakte een verdere versterking van het detachement mariniers aan de wal noodzakelijk. Daartegenover staat uiteraard dat de vervanging van genoemd vaartuig gedurende een aantal maanden door een tweetal onderzeeboten voor de kosten van de maritieme verdediging van Curaçao een belangrijke besparing betekent.

De met deze begroting corresponderende sterkte van het detachement bedraagt 145 man, welke sterkte de gouverneur voorshands niet voor vermindering vatbaar acht.

ARBEIDSVERBOD VOOR GEHUWDE VROUWEN.

We hebben indertijd met een der plaatselijke bladen alhier een polemiek gehad over bovenstaand onderwerp.

Het standpunt wat we toen verdedigd hebben is het Christelijk standpunt en we hebben zelfs nog wel enkele vrijzinnigen er bij kunnen halen die dit standpunt deelden.

Thans vernemen we echter uit de laatste mail dat ons Christelijk Ministerie, in het bijzonder de Minister van Sociale Zaken, Romme ingrijpende maatregelen zal nemen.

Bij de Hoge Raad van Arbeid heeft, de minister van Sociale Zaken een voorontwerp aanhangig gemaakt van een wet, houdende beperkende bepalingen inzake arbeid van gehuwde vrouwen.

Aan de toelichting op dit voorontwerp ontlenen we:

Naar natuurlijk bestel dient de man de kostwinner van het gezin te zijn en heeft de vrouw tot taak de verzorging van het gezin. Het is in het algemeen een misstand, wanneer de vrouw zich aan die taak onttrekt en zich een andere werkking zoekt. Het gezin is een zo waardevol element in de maatschappij, dat, waar mogelijk, in het algemeen belang tegen ongezonde gezinsverhoudingen moet worden opgetreden.

In het feit, dat de vrouw door beroepsbezigheden verhinderd wordt de gezinsbelangen naar behoren te behartigen, ziet de minister een sociaal euvel van zodanige betekenis, dat hij optreden daartegen van overheidswege volkomen op zijn plaats acht. Wel is het hem niet onbekend, dat het aantal vrouwen, dat loonarbeid verricht, betrekkelijk klein is. Hij zou daar tegenover kunnen aanvoeren, dat bij het huidige nog steeds zeer hoge percentage van mannelijke werkloosheid het in elk geval de moeite waard is de gehuwde vrouw te beletten zich op de arbeidsmarkt mede 'n plaats te veroveren. Een gewichtiger rol speelt hier misschien nog de psychologische factor. Maar de minister ziet dit vraagstuk vooral als een zaak van beginsel. Zijns inziens behoort de overheid zich openlijk te scharen aan de zijde van hen, die menen, dat de gehuwde vrouw, door het enkele feit, dat ze gehuwde vrouw is, haar levenstaak heeft in haar gezin en dat het gezin beschermd verdient te worden, zoveel mogelijk, tegen het verrichten van beroepswerkzaamheden door de gehuwde vrouw.

De minister wil zich niet tot een verbod van fabrieksarbeid beperken. Zijn uitgangspunt is niet het verbieden van bepaalde arbeid of arbeid in een bepaalde milieu, maar een verbod van arbeid van de gehuwde vrouw als zodanig ter wille van de bescherming van het gezin.

Verder lezen we in de toelichting van uitzonderingen als voor kostwinster van een gezin en bepaalde soorten van arbeid welke, al dan niet onder bepaalde voorwaarden, door gehuwde vrouwen verricht moeten kunnen worden, zonder dat daartoe een speciale toestemming vereist is. De minister denkt hier b.v. aan de landbouw.

Uitzonderingen immers bevestigen de regel.

Maar dat deze regel, deze wet er komen zal, vinden we een zegen, en we hopen ook spoedig op Curaçao.

K.L.M. NIEUWS.

Wij vernamen van de K.L.M. dat, in verband met de vele aanvragen op Vrijdag 31 December een extra vlucht naar Aruba v.v. gehouden zal worden. De vertrektijd van Curaçao is bepaald op 14.30 en van Aruba op 15.30.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Volgens de laatste berichten blijkt het ernst met het fascistisch regime in Roemenië. Er worden in 61 provincies half militaire organisaties gesticht, de gemeenteraden zullen ontbonden worden en verschillende kranten zijn verboden.

Leon Degrelle werd veroordeeld tot 25.000 francs boete wegens valse beschuldiging van van Cauwelaert.

Op de vlucht Pan-Amerikaanse Pro-Faro de Colon zijn drie van de vier vliegmachines neergevallen, n.l. de Santa Maria met Comm. Menendez de La Pinta met Comm. Alum en de La Niña met Comm. Rixch-Amat.

La Niña was van San Domingo, La Pinta van Cuba en de Santa Maria van de Sociedad Colombista Panamericana.

NEDERLAND.

Vermoedelijk zal Prins Bernard begin Januari naar Soestdijk kunnen terugkeren.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE CURAçAOSCHE COMBINATIE.

J. Pinedo
(Herc.)

J. Hollander (R.C.C.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

W. Leers (J. Hol. — A. Sentiago (J. Hol.) — H. Royer (J. Hol.)

Ch. Becker (Scherp.) — A. de Castro (Volh.) — H. Panneflek (R.CC.) — J. Leonora (J. Holl.) — J. Christian (S.U.B.T.)

Reserves: A. Raphaela, S.U.B.T. J. Scorrea, Jong Holl. O. Troeman, Jong Holland, E. Atalida Hercules, L. B. Isidora Volharding, E. Rondijk Volharding, C. Prince, R.C.C. G. Pardo Jong Holland, J. Coffie, Scherpenheuvel.

Aanvoerder: A. J. Maduro ,S.U.B.T.
Tenue: Zwarte broek en blauwe bondstrui.

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE SURINAAMSE COMBINATIE.

Groen-Zwart.

J. Casper

J. Brons — A. de Koop

W. Goedhardt — J. Hoelen — W. Mau Asam

M. Brakke — Lo Ning Hing Jr. — M.Nahar — A. Naaldijk — E Jurrjeus

Reserves: Drielingen, Willems, Jones, Lieuw Sjoe, Lo Ning Hing Sr.

OPSTELLING VAN HET HOLLANDS ELFTAL DAT ZAL SPELEN TEGEN HET CURAÇAOS- EN SURINAAMS ELFTAL.

J. Goetzee
(Asiento)

A van Noort (Asiento) — W. Lambij (Asiento)

A. de Wolf (Asiento) — C. Bloemendaal (Asiento — J. Boon (Asiento)

H. v.d. Eem (Asiento) — L. Opschoor (Asiento) — v.d.Speld (Holl. — Boelhouwer (Asiento) — P. Kroon (Asiento)

Reserves:
van Buren, Hollandia
Brink, P.S.V.
I. de Jong, Asiento
Pieters, Hollandia
Nieuwkerk, Asiento
de Roos, Hollandia

MUNDO NOBO:

2 Januari 1938 n.m. 4.45 uur:	Holland—Suriname Scheidsrechter O. Corsica Grensrechters B. L. Dijk en F. Kranenburg
9 Januari 1938 n.m. 4.30 uur:	Holland—Curaçao Scheidsrechter F. Kranenburg Grensrechters A. Oehlers en O. Corsica
? Januari 1938 n.m. 4.30 uur:	Finale Scheidsrechter H. Elfrink Grensrechter 0. Corsira en A. Oehlers.

De Vereniging D.D.V.O. is wegens wanbetaling aandeel trainer over de maand December 1937, met ingang van heden voorlopig geschorst en vervallen verklaart van al haar C.V.B.-rechten.

De scheidsrechter L. Ramos is met ingang van heden geroyeerd.

De verenging Atlantico is met ingang van heden tot Bondsverband toegetreden.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat** 181 telefoon 640.

Waartoe nog hulp gezocht aan perle en diamanten.
Aan strikken van gesteente, en vergehaald sieraad?
Volschapenheid behoeft noch ketens, noch karkanten.
En neemt, op het hoogste feest, noch kunst noch pracht te baat.
Op afbeeldingen van Isabelle Benzi).

Al volgt de kunst natuur, z' is nog bij het leven armer,
De faam der braven mans verdunt metaal, en marmer.
(Op het marmerbeeld van Cornelis Witzen).

Ter bruiloft van het zuiver Lam
't Welk uit de schoot des vaders kwam
En om de mensheid heeft geleden
Wordt elk genodigd en gebeden.
(Ter bruiloft van Agnes Blok).
Ziet onze Joost
Die zoekt, maar vindt geen troost.
(Op Joost).

DE VROUW VAN DE NATIONALISTISCHE GENERAAL. Mevrouw Carmen France, de vrouw van de Spaanse Nationalistische Generaal, die deel uitmaakt van de organisatie „Auxilio Sozials" van de Nationalistische Spanje, is hier afgebeeld (rechts) met aendere vrouwelijke leden van de Unie.

SPEELBANKEN.

In de tijd van Napoleon I werd er in Europa nog overal roulette gespeeld, al werd er al eens aan afschaffing gedacht.

In Frankrijk zelf werd het hazardspel in Januari 1839 verboden en de grootste exploitanten van roulette-tafels, als de gebroeders Blanc, Benaret, e.a. moesten verhuizen naar Duitsland. Ook daar werd na de Maart-revolutie van 1848 't spel in Pruisen verboden; maar in vele badplaatsen als Baden-Baden, Hamburg, Wiesbaden, Ems, Nauheim en Pyrmont, bleef het fatale balletje rondraaien tot Bismarck er in 1866 een eind aan maakte. In dat jaar werd alle speelbank-exploitanten medegedeeld, dat ze 31 December 1872 om 12 uur 's nachts, hun bedrijf onherroepelijk zouden moeten stopzetten.

Sindsdien verplaatste het spel zich naar Monaco, waar het tot op heden nog bestaat.

VOOR KERSTMIS MIDDAGMAAL. Nog enkele dagen, dan is het Kerstmis. In Engeland is het voederen van de kalkoenen, het verplichtend lekker hapje voor de Kersttafel in volle gang. Op deze foto, genomen op de boerderij met 300 kalkoenen, de bewaakster demonstreert de goede manier van de levende kalkoen te dragen.

VERTREKDAGEN EN TARIEVEN DER LUCHTMAIL.

Maandag 8 a.m.

Naar:	Aruba	*f* 0.10
	Maracaibo	0.10
	Coro	0.10

Dinsdag 8 a.m.

Naar:	La Guaira	0.10
	Caracas	0.20
	Coro	0.20
	Maracaibo	0.10
	Colombia	0.30
	Canal Zone	0.25
	Panamá	0.25
	Costa Rica	0.30
	Nicaragua	0.40
	Br. Honduras	0.40
	Honduras	0.40
	San Salvador	0.40
	Guatemala	0.40
	Mexico	0.40
	Ecuador	0.25
	Peru	0.45
	Chile	0.40
	Bolivia	0.45
	Jamaica	0.35
	Cuba	0.40
	Bahamas	0.55
	United States	0.40
	Canad	0.45
	Holland	0.40
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Aruba 1.30 p.m.	0.10

Woensdag 8 a.m.

Naar:	Aruba	*f* 0.10
	Maracaibo	0.10
	Colombia	0.30
	Jamaica	0.35
	Cuma	0.40
	United States	0.0
	Holland -x-	0.40
	Coro	0.20
	La Guaira	0.10
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Br. Guayana	0.30
	Suriname	0.30
	Brazil	0.50
	Uruguay	0.50
	Argentina	0.50

-x- plus *f* 0.06 voor iedere 20 gram.

Donderdag 1.30 p.m.

Naar:	**Aruba**	*f* **0.10**

Vrijdag 8 a.m.

Naar:	Aruba	*f* 0.10
	Maracaibo	0.10

Zaterdag 8 a.m.

Naar:	La Guaira	*f* 0.10
	Caracas	0.20
	Guanta	0.20
	Caripito	0.20
	Trinidad	0.25
	Puerto Rico	0.35
	Sto. Domingo	0.40
	Haiti	0.40
	Cuba	0.40
	United Staes	0.40
	Canada	0.45
	Holland -x-	0.40
	Suriname	0.30
	Brazil	0.50
	Uruguay	0.50
	Argentina	0.50

-x- plus *f* 0.06 voor iedere 20 gram.

UIT HET LEVEN VAN CHOPIN.

De bekende componist Chopin was volstrekt niet rijk, maar wellicht was het aan zijn trotse karakter te wijten dat hij aan geld zo weinig waarde toekende. Verscheidene van zijn bewonderaars, die wisten in welke zorgelijke geldelijke omstandigheden de kunstenaar leefde, wilde hem herhaaldelijk op zeer bescheiden wijze tegemoet komen. Chopin was echter te trots om zoals hij het noemde, een aalmoes aan te nemen en daarom wees hij dergelijke vrijgevigheid altijd af. Op zekere dag ontving de componist een anoniem schrijven met een zending van tien duizend gulden. Na zijn dood vond men de brief terug, het gehele bedrag was onaangeroerd gebleven. Van het vermogen van een onbekende afkomstig, had hij geen gebruik willen maken.

DOOR EEN ROMAN GERED.

Van Sir H. Rider Haggard, den bekenden Engelsen auteur, wiens werken ook ten ontzent veel gelezen worden, wordt het volgende voorval verteld, dat hem overkwam op een tuinfeest, door den Engelsen koning gegeven. De auteur werd op een gegeven ogenblik aangesproken door een heer en dame, die hem hun hartelijke dank wensten te betuigen voor het feit dat door zijn toedoen hun zoon van de dood was gered.

Verbaasd keek Rider Haggard het ouderpaar aan vroeg om opheldering. Toen vertelden zij, dat hun zoon een zware longontsteking had opgedaan. De crisis kwam en het was van het grootste belang, dat de patiënt transpireerde. Maar de pogingen daartoe in het werk gesteld, faalden. De patiënt werd zwak en lusteloos. Niets interesseerde hem. Toen kwam plotseling iemand op het luminjeuze idee den zieke iets voor te lezen uit een van Haggard's werken. Onmiddellijk was de aandacht van den patiënt gespannen. Bij „a thrilling climax" begon hij over zijn gehele lichaam te transpireren en was gered.

DE DOOD VAN EEN VLIEGER IN DE WILDERNIS.

Dezer dagen circuleerde een bericht door de pers, dat Canadese vliegers in Brits Colombia het lijk van hun verdwenen Majoor Burke en diens volkomen uitgeputte begeleider gevonden hadden.

Nu heeft de Canadese wildernis het geheim, dat over het lot van een andere vlieger was uitgespreid, bekend gemaakt.

In het begin van de Herfst van het vorig jaar was de Canadees Carnon in Quebec gestart, om de arbeiders van een kopermijn, die in nood geraakt waren, van levensmiddelen te voorzien. Sinds het vliegtuig aan de Noordelijke zon verdwenen was, had men er geen spoor meer van gevonden, ofschoon er zeer spoedig een onderzoek werd ingesteld, dat de hele winter voortgezet werd.

Kortgeleden nu ontdekten roodhuiden, die zich in een woud op jacht bevonden, een beschadigd vliegtuig. Het was Carnon's machine. Het lijk van den vermisten vliegenier zat nog achter het stuur. Blijkbaar was hij bij een noodlanding gekwetst en toen bevroren.

TOERISTENSCHEPEN.

Kungsholm	15 Jan. 1938.
Statendam	16 Jan. 1938.
Veendam (Uit New-Orleans	23 Jan. 1938.
Staendam	27 Jan. 1938.
General von Steuben (v. Eu.	30 Jan 1938
Milwaukee	1 Feb. 1938.
Ranchi (van Europa)	1 Feb. 1938.
Georgic	4 Feb. 1938.
Kungsholm	5 Feb. 1938.
New York	7 Feb. 1938.
Arcadia	8 Feb. 1938.
Laconia	11 Feb. 1938.
Statendam	13 Feb. 1938.
Britannic	14 Feb. 1938.
Veendam (uit New-Orlean	14 Feb. 1938.
Pilsudski	14 Feb. 1938.
Georgic	25 Feb. 1938.
Kungsholm	26 Feb. 1938.
New York	27 Feb. 1938.
Empress of Australia	27 Feb. 1938.
Arcadia	28 Feb. 1938.
Pilsudski	2 Mrt. 1938.
Statendam	6 Mrt. 1938.
Britanic	7 Mrt. 1938.
Paris	7 Mrt. 1938.
Veendam (uit New-Orleans	10 Mrt. 1938.
Georgic	17 Mrt. 1938.
Kungsholm	19 Mrt. 1938.
Arcadia	20 Mrt. 1938.
Pilsudski	21 Mrt. 1938.
Britannic	27 Mrt. 1938.
Paris	28 Mrt. 1938.
R'dam (rond Z-Amerika	31 Mrt. 1938.
Kungsholm	2 Apr. 1938.
Statendam	4 Apr. 1938.

Waar leidt een onderdrukte staat
Dat Cassius met Brutus gaat?